

MINÄ HIIHTELEN HANKIA HILJAKSEEN

Minä hiihtelen hankia hiljakseen,
minä hiihtelen siskojen kanssa.
Koti tuolla se vilkkuvi kultainen,
tuli taasen on takassansa.
Emo huolella käy: eikö lapsia näy,
kun ilta jo hangilla hämärtyy?

Me hiihdämme alta ikkunan,
me katsomme salaa sisään:
isä pitkää piippua polttelee,
emo takkahan halkoja lisää.
Hip, hip, hip, hurraa, kaikk´ kerrassaan!
Ovi auki, ja äidin helmahan vaan.

Eino Leino

CC0 Kirsi Alastalo 2020 | Kuva: Pixabay | RyhmäRenki.fi